

Det har været sådan, at vi i årevis i arbejdsmarkedsreformer har skrevet, at der skal tages individuelle hensyn. Det er ikke nyt. Nu har man måske skrevet det med lidt andre ord, men det er noget, som har været gældende i årevis. Det skal kunne føre til ordinær beskæftigelse. Det har vi sagt i årevis. Aktivering skal have den fornødne kvalitet. Det har vi sagt i årevis. Spørgsmålene er så: Bliver det bedre nu? I takt med den stigende ledighed vil der blive mere og mere behov for aktiveringspladser. Er det så sådan, at man kan lave en individuel handlingsplan, som fører til ordinær beskæftigelse? Er det blevet bedre? Er det sådan, at når man kommer i offentlig jobtræning, kan det føre til ordinær beskæftigelse i den offentlige sektor? Er der garanti for det for den enkelte arbejdsløse?

Jeg stiller spørgsmålene, og jeg kan også godt selv give svaret: Det er der ikke, det er der ikke!

Er det sådan, at en arbejdsløs har mulighed for at sige fra, hvis der undervejs skulle være et perspektivløst aktiveringstilbud? Nej, det har han ikke. Altså med andre ord har den arbejdsløse ikke fået flere rettigheder med arbejdsmarkedsreformen, og det vil være det altafgørende for at sikre en ordentlig kvalitet.

Jeg har foreslået det før, jeg vil gerne gentage det, og jeg tager ikke copyright på forslaget: Det mest effektive aktiveringsredskab, man overhovedet kan forestille sig, er, at man nederst på den blanket, som har med aktiveringsindsatsen at gøre, tilføjer en ny linje, hvorpå den enkelte sagsbehandler, det kan være i a-kassen, en anden aktør eller i arbejdsformidlingen, selv skriver under på, at han tror på, at denne plan fører frem til ordinær beskæftigelse, for så bliver vedkommende nemlig selv målt på, hvorvidt det, vedkommende sætter en arbejdsløs til, giver resultat. Det er ikke taget med, det kan måske nås endnu i bekendtgørelsesarbejdet, jeg vil meget stærkt anbefale det.

Alle er enige om, at der skal sikres en øget arbejdsstyrke i de kommende år. Det er selvfølgelig i periferien af arbejdsmarkedspolitikken, men jeg forstår ikke, hvorfor man ikke satser væsentligt mere på at sikre et bedre arbejdsmiljø. Vi har 60.000, der løbende er ude af beskæftigelse som følge af dårligt arbejdsmiljø; der er intet, der tyder på, at det bliver bedre.

Det sidste, jeg vil sige, er om forslagene om at skære i ydelserne. Jeg har simpelt hen meget vanskeligt ved at se, hvordan det skulle kunne hjælpe på at skabe flere arbejdspladser, at man trykker folk, der i forvejen ligger ned. Jeg kan

simpelt hen ikke se argumenter, og jeg har heller ikke hørt nogen argumenter for det. Jeg har ikke hørt en eneste sige, at der bliver skabt flere arbejdspladser, ved at man sætter folk ned i ydelse.

Nej, det skal bedre kunne betale sig at arbejde. Ja, den socialdemokratiske ordfører sagde, at det ikke var nødvendigt at sætte ydelserne ned for folk på dagpenge, som i øvrigt også kan have nogle samspilsproblemer i forhold til høj ydelse og lavt betalte job, for der har man sanktionssystemet, og det var argumentet herfor. Jamen har vi da ingen sanktionssystemer på kontant-hjælpsområdet? Jo, det har vi, her er der nøjagtig de samme muligheder for at kunne sige, at hvis ikke folk vil tage et arbejde, kan man sætte et økonomisk pres ind. Men det må være udgangspunktet, at vi sørger for at skabe mere beskæftigelse i samfundet. Det er jo det, der er hele humlen ved det, og der bliver ikke skabt flere job af at træde på folk, der i forvejen har meget lidt.

Kl. 19.00

Derfor vil jeg sige afslutningsvis, at det har været det største problem for mig at forstå, hvordan Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, som så klart og tydeligt har sagt, at det ikke er vejen frem, er blevet overbevist om det modsatte her hen over sommeren og nu mener, at man skal støtte den borgerlige, liberale ideologi om, at man bare skal sætte ydelserne ned på samme måde, som man gør i USA, for så kan man få arbejde udført af fattige til at brede sig i samfundet. Det kan næppe være et udtryk for en arbejdsmarkedspolitik, som er fremadrettet og bygger på, at man giver øget kompetence, mere viden og mere ballast til den enkelte. Det er tværtimod at gå den stik modsatte vej, og som det måske er fremgået af tonefaldet i ordførertalen, er det også begrundelsen for, at vi ikke kan støtte de fremsatte forslag.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg synes lige, jeg også vil blande mig lidt i debatten, for det kan jo ikke hjælpe noget, at hr. Ole Sohn står og stiller spørgsmål til sig selv og svarer selv. Det kunne selvfølgelig godt gå et stykke tid, men der er jo trods alt en begrænsning.

Jeg skal være den første til at beklage, at SF ikke er med. Vi har masser af fortolkninger af, hvordan et forlig skal være, men vi ved alle sammen, at i sidste periode ville SF gerne være med